

Metamorfózy ohňa

Každú sekundu udrie na povrch našej planéty

asi 100 bleskov, ročne vyčíňa
asi 16 miliónov búrok.

Hovoria to štatistiky.

K nebeským ohňom sa dajú prirátať aj meteority, ktoré dopadnú na zem.

Prírodným zdrojom ohňa môžu byť mnohé ēterické plyny,

uvolňujúce sa pri horúcom suchom počasí.

Vďaka nízkej zápalnej teplote

ľahko vznikne oheň samovzneniem.

Oheň bol pri tom,
bol na začiatku ľudských dejín.

K historickým paralelám patrí, že na počiatku staršej doby kamennej bola vulkanická činnosť

asi 10-krát väčšia ako v súčasnosti.

Je skoro neuveriteľné, že v tom istom čase, keď burácajú ohne v motoroch pod kapotami áut,

domorodci na Andamanských ostrovoch alebo v Novej Guinei nevedia roznietiť oheň. Na získanie ohňa využívajú blesk.

Potom žeravé ohnisko udržujú.

To, že človek dokázal oheň žiť a tlmíť, prenášať a používať, odklonilo ho od iných živočíchov.

Nietenie ohňa zvýšilo jeho nezávislosť.

U Slovanov, ale aj u neslovanských národov vládla predstava,

že pravý, čistý alebo svätý oheň je len ten, čo sa získá trením dvoch kusov dreva.

V čase príchodu pastierov na salaš sa nietil čistý,

rituálny oheň pri zakladaní novej vatrky.

Okiadzal sa priestor salaša i črieda oviec na zabezpečenie zdravia,

podľa dávnej predstavy, že oheň sa dostal do dreva z nebies.

Oheň - blahodárny a ničivý živel zároveň.

Rodinný krk, aj očistec.

Posunul človeka do stavu ustavičnej duševnej i telesnej aktivity a napäťia.

K najznámejším postavám anticej mytológie

patrí Prométeus - darca ohňa.

Zosobňoval odvahu a výtrvalosť,

hrdý vzdor a lásku k slobode.

V háji legendárneho Akadéma stál

Prométeov oltár.

Každoročne sa pri ňom konali slávnosti.

Ich súčasťou bol beh s horiacou faklou,

vŕťazom sa stal ten, čo do mesta dobehol prvý - a pritom mu faktka nezhasla.

Personifikovaný mýtus o prírode a poznani.

Olympijský oheň. Myšlienkový odkaz.

Zapaľuje hlboke vrstvy vedomia, podvedomia.

Oheň v zemi, v človeku, nad človekom.

Dobrý pomocník, zlý pán.

Oheň ako ekologický činiteľ.

Dlhlo prichádzalo na svet poznanie,

že ekosystémy sa môžu ohňu prispôsobiť.

Požiare vznikajú v lesoch mierneho pásma,

v stepiach, v trópoch a v subtrópoch, zvlášť v období sucha.

Zriedkavejšie, ale často dlhotrvajúce, bývajú požiare slatini a rašelinisk.

Vzhľadom na jedinečnosť flóry a vegetácie

týchto stanovišť, spravidla spôsobujú

zánik vzácnych rastlinných a živočíšnych druhov.

Požiar v svätojurskom Šúri r. 1917 trval 3 mesiace,

vietor zanášal dym až do Bratislavu.

Vysoké požiare často zničia všetko rastlinstvo.

Prízemné požiare však pôsobia selektívne.

Po fahkom vypálení sa darí

motýľovetým rastlinám, ktoré viažu vzdušný dusík

a zaujímajú významné miesto v potravinovom reťazci bylinožravých živočíchov.

Stromy, ktoré sa selektívne požiarom uvoľnili z konkurenčných vzťahov,

získali väčší prístup k vode, živinám a slnenej energii.

Porasty boli zdravšie ako

na lokalitách bez fahkého vypálenia.

Indiáni v štáte Ohio udržovali - obnovovali floristickú skladbu niektorých ekosystémov periodickými záplavami alebo vypálením.

Novšie poznatky potvrdzujú, že po fahkom požarii sa zvyšuje biodiverzita.

Môže to byť spôsob ochrany niektorých druhov.

V Yellowstonskom národnom parku vzrástla po požarii

biodiverzita o 65 %. Zistilo sa, že niektoré patogénne organizmy eliminovali dym z požiaru naťoko,

že sa to signifikantne prejavilo na zdravotnom stave stromov,

ktoré požiar prežili.

Požiar r. 1976 v štátnej prírodnej rezervácii

Veľký a Malý Kyseľ poškodil a zničil lesné porasty.

V postihnutej časti úplne zanikol smrek i jedľa. Smrek tu bol dominantnou drevinou.

Živé ostali len jedince borovíc a smrekovca.

Smrekovec sa dobre zmladzuje, možno predpokladať, že bude kostrou budúceho lesa.

Vďaka vysokej biodiverzite v Slovenskom raji prebieha prirodzená sukcesia priaživo.

V marci 1973 prenikol požiar z poľnohospodárskeho pozemku, kde sa vypaľovala stará tráva,

do štátnej prírodnej rezervácie Rochovica (Kysucká brána).

Zhorela lesná hrabanka so suchým podrostom.

Koreňové nábehy a prízemné časti kmeňov bukov

boli opálené do výšky 2 metrov.

Iba miestami požiar prenikol do korún. Napriek tomu, odumierané poškodených stromov

pokračovalo až do r. 1979.

Drieňovú bučinu bolo nutné umelo obnovovať výsadbou.

Požiar na chránenom nálezisku Sedlisko - Poniklecová

lúčka r. 1973 spôsobil škodu na chránených rastlinných druhoch

vo výške takmer 8,5 mil. korún.

Oheň sa rozšíril zo smetiska podniku Slovakofarma Hlohovec.

Na poludnie 29. augusta 1992 vypukol požiar v lese pri Lozorne.

Na konci mimoridne horúceho leta sa rýchlo rozšíril.

Ohrizoval obyvateľov Lozorna, Malaciek, Plaveckého Štvrtka, Perneka a Jabloňového. Horeli borovicové lesy.

- Lesy?

Skôr plantáže, monokultúry. (Obr. na zadnej s. obálky.)

Zhorelo 1200 hektárov porastov.

Obnova bude dlhotrvajúca, nákladná, možno spontánna,

prirodzená alebo aj umelá v súlade so stabilnejšou potenciálou prirodzenou vegetáciou.

Katastrofa aj výzva.

Otázky a možné odpovede pre ekologicky mysliacich ekonómov, lesníkov, biológov

i pre ekonomicky mysliacich ekológov.

Čo a ako bude o rok, o dva, o päť a ďalšie roky?

Štefan Maglocký